

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **V L**, bývajúceho v P, zastúpeného JUDr. J T, advokátkou so sídlom v L, proti žalovanému **S, B**, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného **S**, so sídlom v B, o **náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 12 C 302/2004, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 15. februára 2007, sp. zn. 12 Co 10/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov uznesením z 2. januára 2007, č.k. 12 C 302/2004-82 zamietol návrh žalobcu na pripustenie zámény účastníkov na strane žalovaného zo dňa 26. októbra 2006 s poukazom na § 92 ods. 4 O.s.p.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobcu uznesením z 15. februára 2007, sp. zn. 12 Co 10/2007 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca dovolanie z dôvodu, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Na odôvodnenie uviedol, že návrh na zámenu účastníkov nepodal, ale požiadal súd iba o upresnenie označenia žalovaného, ktorým od podania žaloby bolo M. Vo veci ide o náhradu škody spôsobenej pracovným úrazom (k úrazu došlo v objekte V dňa 12. decembra 2002 – pozn. dovolacieho súdu), vo veci sa zatiaľ nevykonávalo dokazovanie a súd rozhodol o zámene účastníkov na strane žalovaného bez jeho návrhu. Súdny nepostupovali v zmysle zásad Občianskeho súdneho

poriadku; upresnenie označenia žalovaného nemožno chápať ako zámenu účastníkov, keď on takýto návrh nedal. Z uvedených dôvodov žiadal zrušiť uznesenie krajského súdu spolu s uznesením okresného súdu a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolaním je napadnuté rozhodnutie, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Pokiaľ bolo napadnuté rozhodnutie vydané v tejto procesnej forme, je dovolanie proti nemu prípustné, ak je napadnuté zmeňujúce uznesenie (§ 239 ods. 1 O.s.p.) alebo uznesenie, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 2 O.s.p.), ak a/ odvolací súd v ňom vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide po právnej stránke o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Žalobca napadol dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa. Takéto uznesenie nevykazuje znaky niektorého z uvedených uznesení, a preto prípustnosť dovolania z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Prípustnosť dovolania žalobcu by prichádzala do úvahy len vtedy, ak by konanie bolo postihnuté niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. V zmysle tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak je konanie, v ktorom bolo vydané, postihnuté niektorou zo závažných, v ňom vymenovaných procesných väd (nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, zákonom predpísaného spôsobu začatia

konania, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

S prihliadnutím na obsah dovolania a dovolateľom vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mali dopustiť súdy oboch stupňov, dovolací súd sa v ďalšom zameril na vadu dovolateľom priamo namietanú, t.j. či mu postupom odvolacieho súdu nebola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je významná z hľadiska tohto ustanovenia ide vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

O takýto prípad v prejednávanej veci nejde. Z obsahu zápisnice z pojednávania na Okresnom súde Prešov z 26. októbra 2006 (č.l. 81 spisu) vyplýva, že na tomto pojednávaní právna zástupkyňa žalobcu výslovne uviedla, že „upresňuje“ označenie žalovaného, ktorý znie M, a na otázku sudcu, či sa jedná o zámenu alebo pristúpenie ďalšieho účastníka na strane žalovaného zopakovala, že iba upresňuje označenie žalovaného. Ak teda žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne takto prejavil svoju vôľu v označení žalovaného, ktorú skutočne prejavíť chcel a výslovne uviedol to, k čomu jeho vôľa smerovala, z tohto prejavu nemožno vyvodíť záver, že by sa domáhal zámene účastníka na strane žalovaného, ako tento prejav procesný úkon žalobcu predčasne bez bližšieho objasnenia posúdili súdy oboch stupňov.

Odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým tento zamietol návrh žalobcu na pripustenie zámene účastníkov na strane žalovaného zo dňa 26. októbra 2006. Hoci súd prvého stupňa ako i odvolací súd pri prejednávaní a rozhodovaní veci nepostupoval v súlade s právnymi predpismi, keď rozhodli o zámene účastníka na strane žalovaného v zmysle § 92 ods. 1, 4 O.s.p. bez takéhoto procesného návrhu žalobcu, žalobcovi tým neznemožnilo uplatniť procesné práva priznané mu právnym poriadkom na zabezpečenie jeho

práv a oprávnených záujmov, pretože o jeho návrhu na „upresnenie“ označenia žalovaného doposiaľ nerozhodli. Samotné tvrdenie dovolateľa, že k procesnej vade takejto povahy došlo, ešte nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle uvedeného ustanovenia. Podľa názoru dovolacieho súdu nebolo v danom dovolacom konaní preukázané ani inak zistené, že by postup odvolacieho súdu v prejednávanej veci vykazoval znaky právne významné z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p.

Keďže súdy o procesnom návrhu žalobcu na „upresnenie“ označenia žalovaného doposiaľ nekonali, bude povinnosťou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní vyporiadať sa s týmto procesným úkonom žalobcu.

So zreteľom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že súdy v prejednávanej veci žalobcovi neznemožnili realizáciu procesných oprávnení, ktoré účastníkom priznáva Občiansky súdny poriadok a neodňali mu možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol dovolanie podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti uzneseniu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd mu nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy tohto konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. februára 2008

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: